

Mislukking als 'normal fact of life'

Een golf van mediaberichten over het strategisch belang van innovatie spoelt dagelijks over ons heen. De groep van politieke leiders, bestuursvoorzitters en directieleden die zich hier positief over uitlaat is snel in omvang aan het groeien. Mede als gevolg daarvan neemt de stroom met succesverhalen snel toe.

Het is jammer dat de berichtgeving onevenwichtig is. Over een belangrijk aspect van innovatie ontvangen we namelijk veel minder informatie: dat er veel misgaat, dat veel projecten andere effecten hebben dan de initiatiefnemers hadden beoogd, dat veel bedrijven failliet gaan - en dat dit alles onvermijdelijk is. Anders gezegd: mislukking is een 'normal fact of life' .

In zijn recente publicatie 'Most Things Fail'' van econoom Paul Ormerod erop dat mislukking een kenmerkende karakteristiek is van biologische, sociale en economische systemen en dat dit op zichzelf geen negatief verschijnsel is. De fundamentele overeenkomst tussen biologische systemen en 'business' illustreert hij aan de hand van vele voorbeelden. Neem het gegeven dat 99.99 procent van alle soorten die ooit op onze planeet hebben geleefd, is verdwenen. En kijk naar het feit dat van de top 100 grote industriële ondernemingen in 1912 er in 1995 nog slechts 12 over waren. Zowel voor biologische soorten als voor bedrijven geldt dat op de langere termijn de meeste mislukken in hun streven naar overleven en continuïteit.

Wat betekent dit nu voor de eerdergenoemde politiek leiders, bestuursvoorzitters en directieleden die successen willen boeken gedurende hun zittingstermijn? Een drietal tips. Allereerst: hecht geen geloof aan al die benaderingen die ook maar enigszins lijken op 'de 6 stappen op weg naar succes'. De precieze effecten van een gekozen strategie zijn immers niet te voorspellen (anders hadden uw concurrenten die stappen al gezet). Ten tweede: realiseer u dat uw eigen vermogen om het toekomstige succes van uw organisatie te bepalen beperkt is. Focus op uw kerntaken in dit verband: selecteer goede mensen voor het (doen) uitvoeren van het inhoudelijke werk en bied hen de noodzakelijke bescherming en ruimte voor innovatieve experimenten. Ten derde: anticipeer op mislukkingen in uw beleidsmatige streven naar continuïteit van de organisatie en wees altijd bereid om de bijhorende organisatiestrategie snel aan te passen aan nieuwe omstandigheden.